

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

saadan er Gangen i Udviklingen, at man fra Venstres Side har opfordret Regeringen til at gaa ind i denne nye Politik, med Hensyn til Handelsaftaler og med Hensyn til Ordningerne. Jeg vil ogsaa gerne tillade mig at spørge det ærede Medlem, om Venstre da har den Opfattelse, at det kan gaa an at undlade at gennemføre Loven om Svine-regulering, om man virkelig tager det Standpunkt at sige, at Venstre principielt mener, at vi kan undvære Svinereguleringen, ikke af Hensyn til Forholdene her i Landet i den Forstand, men under Hensyn til de faktiske Forhold, saaledes som de ligger for os med Hensyn til Afsætningen af vore Svin i Udlandet. For hvis det er Tilfældet, saa vil jeg gerne tilføje, at saa er det sikkert fuldkommen stik imod Slagteriernes Opfattelse og imod samtlige de Organisationers Opfattelse, der hører under Landbrugsraadet.

Jeg vil ogsaa gerne sige, at hvis Venstre tror, det kan gaa an at give Produktionen fri med Hensyn til Opfodring og Opfedning af Svin, saa glemmer man vel ikke, at vi i Øjeblikket kun har Afsætningsmuligheder for ca. 3,9 Mill. Svin i alt, og det er ikke mere end 5 Aar siden, vi havde Slagtninger paa ca. 7,5 Millioner, det vil sige, at under de frie Forhold var Landmændene indstillede paa en Produktion, der var omtrent dobbelt saa stor som den, der nu er Mulighed for at komme af med. Tror man virkelig, det kan gaa an at ophæve Reguleringsloven, saaledes at man kommer ind i frie Forhold, naar Landmændene saa eventuelt gaar tilbage til en Produktion af tilnærmelsesvis den Størrelse, man havde tidligere? Denne Produktion gav jo under de daværende Forhold ikke noget stort Overskud, tværtimod, i et Par Aar — det har man i Virkeligheden erkendt fra alle Sider — gav den Underskud, men naar man opretholdt den, var det sikkert, fordi man regnede med, at naar Tiden gik, kom der vel bedre Forhold, man haabede, at andre skulde opgive Produktionen, saaledes at man selv kunde faa Fortjenesten.

Jeg synes, det er af stor Interesse, ja, jeg kan sige af meget stor Betydning, at man faar at vide, om Venstre virkelig har den Opfattelse, at vi kan undvære Svinereguleringen under disse Forhold. Men maaske er det noget, der skal siges, for at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ikke skal være den eneste, der har sagt det heroppe fra denne Talerstol.

Det ærede Medlem Hr. Kyed udtalte dernæst, at han beklagede, at jeg først havde

truffet Aftale med Landbrugsraadet og saa var kommet til Rigsdagen, og at jeg havde anført i Bemærkningerne, hvilke Regler vi var blevet enige om; det betød i Virkeligheden, at saa skulde Rigsdagen godkende det Resultat, vi var kommet til. Ja, jeg maa sige, at jeg anser det selv for at være den rigtigste Fremgangsmaade. Jeg har ikke været saa glad for tidligere og har ikke kunnet afvise den Kritik, der har været fremsat over for mig, naar jeg tidligere er kommet til Rigsdagen og har anmodet om en Bemyndigelse for mig og for Organisationerne til at fordele Svinekortene til Landmændene, uden at have meddelt Rigsdagen, efter hvilke Regler man havde tænkt sig dette gennemført. Derfor har jeg ment det forsvarligt og rigtigt og mest hensynsfuldt over for Rigsdagen at komme her og sige; Saadan og saadan er de Organisationer, som har mest Indsigt i disse Forhold, med mig blevet enige om, at Reguleringen skal foregaa. Og naturligvis, hvis Rigsdagen saa er utilfreds med denne Regulering, maa jeg forhandle med Rigsdagen derom, og hvis saa Rigsdagen kan overbevise mig om, at det er forkert, at der er Ændringer, som bør foretages, saa gaar jeg ind for disse Ændringer, og saa gør jeg Forsøg paa at faa Landbrugsraadet til at se paa Sagen paa samme Maade som Rigsdagen. Men jeg kan i alt Fald ikke forstaa, at man kan rette Bebrejdelse imod mig, fordi jeg kommer til Rigsdagen og meddeler, hvilken Affattelse disse Organisationer og Administrationen er blevet enige om at disse Regler skal have. Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa takke det ærede Medlem Hr. J. S. Foget for den Anerkendelse, han ydede mig, netop fordi jeg havde opnaaet Enighed med disse Organisationer om Reglerne.

Det ærede Medlem Hr. Grønning spurgte mig, om jeg ansaa det for at være rigtigt, at man tager livsvigtige Erhvervsvilkaar fra nogle og lægger dem over til andre. Ja, jeg kunde jo vende Spørgsmaalet om og spørge det ærede Medlem, om han fandt det rigtigt, da vi for nogle Aar siden gik hen og hævede Kornprisen fra 6—7—8 Kr. til 12—13 Kr., hvad naturligvis betød, at man gjorde det samme som nu, men i modsat Retning, at man tog de udmærkede Erhvervsvilkaar, der kunde siges at være for dem, der producerede Svin, da de kunde købe Korn saa billigt, fra dem og lagde dem over til dem, som solgte Korn, for derigennem at øve efter Regeringens og efter Rigsdagens Mening Retfærdighed over for de to Grupper i Landbruget. Er det ene rigtigt, maa det andet ogsaa være det, hvis